

ad § 9.

Der er ikke fundet Anledning til at forlade den nugældende Hovedregel, at enhver Fordejendom med et Tilliggende af mindre end 1 Td. Hartkorn betragtes som et Hus, hvis Forder frit kunne udstykkes i mindre Parceller.

ad § 10.

Ved Magelæg skulde efter Fdgn. 25de Juni 1810 § 10 de Forder, som mageslægges, hver for sig sættes i Hartkorn, hvortil vilde udfordres tvende formelige Udstykningsforretninger.

Naar Vedkommende have villet magelægge Forder af samme Størrelse i boniteret Maal til Takst 24, er der imidlertid stadigen fulgt som Regel, at ifkun de paaagældende Forder taksæres ved een Forretning og derefter beregnes, hvorpaa Approbation meddeles paa Magelæget, uden at nogen Forandring sker i Ejendommens Hartkorn og Sammelstat. Denne Fremgangsmaade, hvorved ofte meget betydelige Omkostninger bespares, formenes at burde bibeholdes. For saa vidt de Forder, som magelægges, ikke have samme boniterede Areal, vil det derimod være nødvendigt, enten at en formelig Udstykningsforretning optages for hver af de tvende paaagældende Ejendomme, eller, hvad der er mindre beføieligt, at et Magelæg foretages mellem Forder af samme boniterede Areal, og med Hensyn til Forfællen, tillige en Udstyknng af den af Ejendommene, som afgiver det største Areal. Naar saaledes f. Eks. 2 Lodder resp. paa 4,000 og 9,000 Kvadratalen boniteret Maal skulle magelægges, vil den mindste Lod kunne magelægges med 4,000 Kvadratalen boniteret Maal af den anden Lod, og de øvrige 5,000 Kvadratalen af denne frastilles vedkommende Ejendom ved en Udstykningsforretning. Der foretages ofte mindre betydelige Magelæg for at ligge Stellet mellem 2 eller flere Ejendomme, eller for at skaffe disse bedre Figurer m. v. Da det stundom vilde være uføreneligt med Hensigten at udlægge de magelagte Jordstykker med samme boniterede Areal, medens Genstandens Ubethdelighed ikke vilde staa i noget Forhold til Beføstningerne ved een eller flere Udstykningsforretninger, har man forment, at Indenrigsministeriet burde meddeles den i Slutningen af Paragraffen omhandlede Bemyndigelse.

ad § 11.

Følge denne Bemyndigelse vil Indenrigsministeriet kunne tillade, at saadanne Ejendomme med et Tilliggende af over 1 Td. Land, som ifølge hele deres Bestaaffenhed ikke egne sig til at danne et samlet Gaardbrug, udstykkes i mindre Huslodder. Saadant vil især kunne bringes til Anvendelse i nogle Egne af Sjælland, hvor en Ejendom stundom findes udlagt i 10 til 20 særskilte, mindre betydelige tilbels uopdyrkede Lodder, hvoraf nogle ikke sjældent ligge 3 til 6,000 Alen, eller længere, fjernede fra Bygningerne.

I øvrigt henvises her til, hvad i de indledende Motiver yderligere er bemærket angaaende Nødvendigheden af at forbeholde Ministeriet den heromhandlede Bemyndigelse.

ad § 12.

Denne Bestemmelse, som findes i Fdgn. af 3dje Decbr. 1819, § 6, er begrundet i det lidet ønskelige i Skovlodders Udstyknng i mindre Dele, som let vil kunne medføre deres delvise eller totale Tilintetgørelse.

ad § 13.

For saa vidt der til en Ejendom høre flere ikke sammenhængende Skovlodder, er det anset tvivlsomt, hvorvidt den ved Fdgn. 3dje Decbr. 1819 § 6 givne Regel for Skovs Udstyknng bør komme til Anvendelse, naar de enkelte Skovlodder udelte agtes henlagte til de forfællige Parceller, hvori Ejendommen i øvrigt deles, eller til en anden tilgrænsende Ejendom; der har ikke dannet sig nogen fast Praksis i saa Henseende, men naar Køberen allerede var i Besiddelse af anden Skov, er saadan Adskillelse af de enkelte Skovlodder saa godt som altid bleven tilladt. Dog ogsaa i andre Tilfælde synes en saadan Tilladelse at burde kunne meddeles. Et Forbud, hvorved det nægtes Ejeren af flere deslige Skovlodder at afhænde enkelte af disse i Forening med de omliggende Forder, vilde nemlig ofte have til Følge, at disse særskilt afhændes, og at Skoven saaledes overalt bliver ofgivet af Forder, som tilhøre andre; men saavel i dette Tilfælde, som ellers, naar Skovlodder ligge isolerede og fjærnt fra Ejeren's øvrige Forder, vil det falde ham meget vanskeligt at have behørigt Tilsyn med dem og tilhørligen at frede dem. Man tror derfor, at Afhændelsen af adspredte, usammenhængende Skovlodder bør tillades, naar de